

РЕШЕНИЕ

№ 105

гр. Русе, 13.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – РУСЕ в публично заседание на седми юли през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Росица Радославова

Членове: Милен П. Петров
Михаил Драгнев

при участието на секретаря Недялка Неделчева
в присъствието на прокурора Ем. Д. Гр.
като разгледа докладваното от Михаил Драгнев Въззивно административно наказателно дело № 20224500600173 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 375 и сл. НПК, вр. чл. 328 и сл. НПК.

С Решение № 570 от 22.11.2021г., постановено по АНД № 1117/2021г., Районен съд - Русе, признал обвиняемия АЛ. Б. АЛ., роден на ***** в ***** , български гражданин, женен, неосъждан, с висше образование, пенсионер, ЕГН: ***** , за ВИНОВЕН в това, че на 07.10.2017 год., на главен път I-5, гр.Русе - гр.Бяла, на км. 17+200 в землището на с. Иваново обл. Русенска, при управление на моторно превозно средство - лек автомобил, марка „Фолксваген“, модел „Поло“ с рег. № Р 6962 АТ, нарушил правилата за движение: чл. 20, ал. 2 от ЗДВП - „Водачите на пътни превозни средства са длъжни при избиране скоростта на движението да се съобразяват с атмосферните условия, с релефа на местността, със състоянието на пътя и на превозното средство, с превозвания товар, с характера и интензивността на движението, с конкретните условия на видимост, за да бъдат в състояние да спрат пред всяко предвидимо препятствие. Водачите са длъжни да намалят скоростта и в случай на необходимост да спрат, когато възникне опасност за движението“ - като водач на моторно превозно средство - лек автомобил марка „Фолксваген“ модел „Поло“ с рег. № Р 6962 АТ, което управлявал не намалил скоростта си на движение и не спрял при възникнала опасност за движението, в резултат на което, по непредпазливост в условията на независимо съпричиняване с М. Е. Д. от гр.Русе, причинил на Й. П. Й. от гр.Русе, средна телесна повреда изразяваща се в пер- и субтрохантерно счупване на дясна бедрена кост, довело до трайно затрудняване на

движенията на десен долен крайник, за срок повече от тридесет дни, поради което и на основание чл. 343, ал. 1, б. б вр. чл. 342, ал. 1, пр. 3 от НК и чл. 78а от НК го освободил от наказателна отговорност и му наложил административно наказание ГЛОБА в размер на 1000 лева.

Против присъдата е постъпила въззивна жалба от АЛ. Б. АЛ., чрез „Адвокатско дружество В. и Б.“. Излагат се доводи за неправилност и незаконосъобразност на обжалваното решение, като постановено в противоречие с материалния и процесуалния закон. Жалбоподателят смята, че опасността за движението е настъпила едва когато л.а. „Мицубиши“ е навлязъл в лента, където се е движел автомобила на А.. Поддържа, че следва да бъде споделен втори вариант на комплексната експертиза, в който се приема, че ударът за обвиняемия е бил технически непредотвратим. Твърди, че пред л.а „Мицубиши“ се е движела колона от автомобили с включени фарове, което е възпрепятствало видимостта на обвиняемия. С оглед така изброените оплаквания, се иска отмяна на обжалваното решение и постановяването на друго, с което въззивният съд да признае обвиняемия за невинен.

В съдебно заседание представителят на РОП излага становище за неоснователност на жалбата. Споделя изводите на първоинстанционния съд за случилото се, като смята, че правилно е бил възприет първият вариант на комплексната експертиза. Намира, че опасността, с която обвиняемият е следвало да се съобрази, е възникнала от момента, в който л.а. „Мицубиши“ е загубил устойчивост и е започнал да се върти в собствената си лента за движение. Сочи, че няма данни по делото, от които да се установи, че в насрещната лента е имало колона от автомобили, затрудняващи видимостта на обвиняемия, както твърди той в обясненията си. Исква въззивният съд да остави жалбата без уважение и да потвърди решението на първоинстанционния съд.

В съдебно заседание адв. В., защитник на А.А., поддържа жалбата с изложените в нея доводи. Допълва, че препятствието възникнало на лентата, в която се е движел обвиняемият, не е било предвидимо, както изисква чл. 20, ал. 2 ЗДП. Смята, че възникването на процесното ПТП се дължи изключително на неправомерното поведение на движещия се в насрещната лента водач. Посочва, че районният съд неправилно е изложил мотиви за извършване на престъплението с пряк умисъл.

В последната си дума обвиняемият А.А. моли въззивният съд да отмени решението на районния съд, тъй като той няма вина за случилото се. Поддържа, че на пътя е имало трафик.

След преценка на събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, и като съобрази процесуалната им годност, съдът приема за установено от фактическа страна следното:

На 07.10.2017г. около 10:00 ч. л.а. „Мицубиши Колт“ с рег. № Р 3185 ВК, управляван от М. Д., се е движил по път I- 5 /между гр.Русе и гр.Бяла/ по

посока към гр.Бяла със скорост от около 80 км/ч. В автомобила на предната дясна седалка пътувала Й. Й., майка на водача. Валял е дъжд умерено, което леко е понижавало видимостта, пътната настилка е била мокра, което занижава коефициента на сцепление на гумите под 0,5. В района на км. 17+200 при приближаване на плавна лява хоризонтална крива поради действия на водача е била нарушена устойчивостта на движение на л.а. „Мицубиши“, който закратко навлязъл с десните си колела в десния банкет на пътя. Димитров успял да върне автомобила на пътното платно чрез завъртане на волана наляво, но отново изгубил устойчивост върху управлението на автомобила, при което той започнал въртене около оста си наляво и едновременно с това се плъзнал странично наляво към лентата за насрещно движение и лявата мантинела. След навлизане в лентата за насрещно движение и достигане на мантинелата автомобилът първо се ударил с предната си дясна част и след допълнително завъртане се ударил странично със задната си лява част в мантинелата. След този удар автомобилът е спрял в лентата за насрещно движение, насочен с дясната си страна към приближаващите се в посока от гр.Бяла превозни средства.

По същото време л.а. „Фолксваген Поло“, рег. № Р 6962 АТ, управляван от А.А., се движел по същия път в посока гр.Русе със скорост около 86,4 км/ч., видимостта му била приблизително 200 метра. А. възприел загубата на устойчивост на автомобил „Фолксваген“ на 128 м. от мястото на удара, като опасната му зона за спиране е била 96 м. В този момент е имал техническа възможност да намали и да спре, за да предотврати удара, но не го е направил. Поради това лек автомобил „Фолксваген“ ударил с предната си част дясната страна на спрелия л.а. „Мицубиши“, където седяла св. Й..

В резултат на произшествието Й. Й. получила пер- и субтрохантерно счупване на дясна бедрена кост, наложило метална остеосинтеза. Бималеоларно счупване на костите на дясната подбедрица. Счупване на дясната скочна кост. Счупване на пета предходилна кост на десния крак. Контрактура на десни тазобедрена и колянна стави, които по медико-биологичен признак водят до трайно затрудняване на движението на десен долен крайник за срок повече от тридесет дни. Увреждания на здравето от процесното ПТП са получили и М. Д. и А.А..

Изложената фактическа обстановка съдът счита за установена въз основа на:

Обяснения на АЛ. Б. АЛ., показанията на св. М. Е. Д., Й. П. Й..

Писмените доказателства – Справки от бюлетин за съдимост на А.А.; Декларации за семейно и материално положение и имотно състояние на А.А.; Епикриза от „Специализирана болница за активно лечение по лицево-челюстна хирургия“ на А.А. от 08.11.2017г.; Амбулаторен лист за платен преглед № 1027 от 22.11.2017г. на А. А.; Документ за Компютърна томография на лицеви кости и праназални синуси на А. А.; Резултат от образно изследване от 21.02.2018г. на А. А.; Препоръка за А. А. от управителя

на „Тисенкруп Материалс България“ ООД; Метеорологична справка от Национален институт по метеорология и хидрология изх. № 104/28.11.2021г, като и всички други документи приложени по делото.

Веществените доказателства – л.а. „Фолксваген Поло“, рег. № Р 6962 АТ и л.а. „Мицубиши Колт“ с рег. № Р 3185 ВК

Данните, обективирани в Протокол за оглед на местопроизшествие и албум към него и Протокол за оглед на веществени доказателства.

както и експертната интерпретация на процесуално годните доказателствени източници чрез заключенията на:

Химически експертизи № 464 и 465 от 13.10.2017г., с които се установява, че в пробите, взети и от двамата водачи на 07.10.2017г. около 11:00 ч. не е констатирано наличие на етилов алкохол.

Съдебномедицинска експертиза № 1011/01.02.2018г., с която се установяват уврежданията на А.А. от процесното ПТП.

Съдебномедицинска експертиза № 1010/25.01.2018г., с която се установяват уврежданията на Й. Й. от процесното ПТП.

Съдебномедицинска експертиза № 1010/04.01.2019г., с която се установяват уврежданията на М. Д. от процесното ПТП.

Автотехническа експертиза, находяща се на л. 90 до л. 99 от ДП, от която се установява механизма на ПТП-то.

Комплексна автотехническа и съдебномедицинска експертиза № 1008/2019г.

Комплексна автотехническа и съдебномедицинска експертиза № 2059/2021г. ,

,събрани в съдебното и досъдебното производство на осн. чл. 378, ал. 2 НПК.

Настоящият въззивен състав споделя изводите на първоинстанционния съд по фактите.

Фактическата обстановка е установена по несъмнен и безпротиворечив начин с изключение на обстоятелството дали пред л.а. „Мицубиши“ се е движела колона от други автомобили, която да е възпрепятствала видимостта на обвиняемия. А. в обясненията си твърди, че е възприел множество светлини в насрещната лента, сочещи за колона от автомобили, като смята, че е видял един автомобил да изпреварва друг. Съдът намира, че доказателствената стойност на обясненията на обвиняемия следва да се преценява с оглед двойствената им природа не само на източник на данни по делото, но и на защитна теза. Оценени по този начин обясненията на обвиняемия в негова полза, каквито са настоящите, следва да се ползват с изключително занижена доказателствена сила. От друга страна те противоречат на казаното от пострадалата Й. Й.. Според тази свидетелка нито зад, нито пред л.а. „Мицубиши“ в лентата, в която се е движел, е имало други

автомобили. Съдът дава вяра на свидетелските показания на тази свидетелка. Още повече индиция за достоверността им е липсата на друг участник в ПТП-то. Наличието на множество автомобили на пътя, на който се е завъртял многократно л.а. „Мицубиши“, неизбежно би довело до повече от двама участници в произшествието. Това означава, че видимостта на водача на л.а. „Фолксваген“ е била 200 метра, както е определена в комплексната експертиза. Същата не е била ограничена по никакъв начин от движещи се в колона автомобили.

След като прие за установена изложената фактическа обстановка, въззивният съд намира от правна страна, че обвиняемият с действията си е осъществил състава на престъплението по чл. 343, ал. 1, б. б вр. чл. 342, ал. 1, пр. 3 от НК – причиняване на средна телесна повреда при управление на моторно превозно средство по непредпазливост от обективна и субективна страна.

От обективна страна на основание чл. 20, ал. 2, предл. 2 ЗДвП водачите са длъжни да намалят скоростта и в случай на необходимост да спрат, когато възникне опасност за движението. Спорен в случая е момента на възникване на опасността. Комплексната експертиза приема, че ако правнорелевантният момент на възникване на опасността е от загубване на контрола над л.а. „Мицубиши“, то водача на л.а. „Фолксваген“ е имал техническа възможност да предотврати удара, докато ако този момент е навлизане на МПС-то в лентата за насрещно движение, то обвиняемият не би могъл да избегне произшествието. Съдът намира, че момента, в който възниква опасността за движението по отношение на шофьора на л.а. „Фолксваген“ по смисъла на чл. 20, ал. 2, предл. 2 ЗДвП, е от настъпване възможността на водача да възприеме препятствието за движение на пътното платно или дори извън него. Така приема ВС в т. 6 на ТР № 28 от 28.XI.1984 г. по н. д. № 10/84 г., ОСНК: Задължението за намаляване на скоростта или за спиране на превозното средство е в зависимост от момента на възникване на препятствието за движението, независимо дали същото е на платното за движение, или извън него. Моментът на възникване опасност за движението е фактически въпрос и той не може да бъде свързан с формалния критерий - определена част от пътя. Тоест независимо дали опасността възниква в лентата на шофьора или в съседната лента, които са част от платното за движение по смисъла на § 6, т. 3 ЗДвП, той е задължен да се съобрази с нея и да намали скоростта или спре автомобила си. Върховният съд в същото ТР поддържа, че отдалечеността от платното за движение е без значение, щом като логичното развитие на пътната ситуация ще доведе до навлизане в него непосредствено след това. На още по-голямо основание това се отнася и за опасност, възникнала не извън, а на самото платно за движение. Съдебната практика в тази насока е константна, така например Решение № 473 от 16.02.2015 г. на ВКС по н. д. № 1536/2014 г., II н. о., НК, според което водачите на МПС са задължени да възприемат опасностите не само в

попътната, но и в насрещните ленти за движение. Така и Решение № 21 от 4.II.1987 г. по н. д. № 574/86 г., III н. о. , според което по време на движение водачът е длъжен да наблюдава цялото платно за движение, а не само лентата, в която е разположено моторното превозно средство и да възприема опасностите, от която и страна на пътя да възникнат и др. В случая видимостта на обв. А. е била приблизително 200 метра, съгласно отговора на въпрос първи от комплексната автотехническа и съдебномедицинска експертиза. Неустойчивостта на л.а. „Мицубиши“ е възникнала на 128 метра от мястото на удара, като след като видимостта на обв. е била в границите на 200 метра, същият не е бил възпрепятстван да възприеме така настъпващата опасност за движението. Опасната зона за спиране е определена от вещото лице във вариант първи на отговор на въпрос седми от експертизата на 96 метра. Следователно при така приетия момент на възникване на опасност за движението обв. А. е имал техническа възможност да спре и по този начин да предотврати настъпването на ПТП-то.

От **субективна страна** деянието е осъществено по непредпазливост по смисъла на чл. 11, ал. 3 от НК. Състава на престъплението по чл. 343, ал. 1 НК разкрива особености по отношение на вината на обвиняемия. При него нарушението на правилата за движение по пътищата е умишлено, а престъпния резултат е осъществен по непредпазливост. В случая правилно първоинстанционният съд е приел, че обв. е съзнавал, че с действията си нарушава правилата за движение по пътищата и е целял последиците от това си поведение. Неспазване правилата за движение по пътищата представлява административно нарушение, което се различава от някои транспортни престъпления само по тежестта на общественотоопасните си последици. Съдът е преценил, че формата на вината за престъпния резултат – причиняване на средна телесна повреда, е непредпазлива. Докато е посочил, че общественотоопасният резултат на административното нарушение, изразяващ се в поставяне в опасност, застрашаване, на участниците в движението, е бил реализиран с пряк умисъл. При непредпазливите престъпления, каквото е процесното, в съзнанието на дееца не се формират представи за последиците от противоправното му поведение, въпреки че същият е могъл и е бил длъжен да ги предвиди. В това се изразява непредпазливостта, като форма на вината, както е приел и районният съд в мотивите си. Следователно оплакването на обвиняемия относно изложеното от съда за субективната страна на престъплението е неоснователно.

Първоинстанционният съд правилно е индивидуализирал наказанието за инкриминираното деяние като е определил глоба в минимален размер.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 570 от 22.11.2021г., постановено по АНД

№ 1117/2021г. по описа на Русенския районен съд.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протестиране.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____